

Sygn. akt III RC 33/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st.sekr.sąd. Barbara Salamondra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2018 roku

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko A. G.

o alimenty

1. zasądza od A. G. na rzecz jego pełnoletniego syna M. G., ur.(...) alimenty w kwocie po 800 (osiemset) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk powoda M. G. poczynając od dnia 17 marca 2018 roku,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od A. G. na rzecz M. G. kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania sądowego, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
5. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 33/18

UZASADNIENIE

Powód M. G. w pozwie z dnia 12 marca 2018 roku skierowanym przeciwko pozwanemu A. G. wniósł o zasądzenie na jego rzecz alimentów w kwocie 1.000 złotych miesięcznie płatnych z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca oraz zabezpieczenie powództwa w ten sposób, by do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy pozwany uiszczal na jego rzecz alimentów w kwocie 800 złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, jak również o zasądzenie kosztów postępowania na rzecz powoda, jak i nadanie wyrokowi klauzuli natychmiastowej wykonalności.

Powód na uzasadnienie roszczenia wskazał, że jego rodzice nie mieszkają razem, przy czym pozwany nie łoży na utrzymanie powoda. Na jego utrzymanie łoży matka. Powód uczy się w liceum w systemie dziennym, jest w klasie maturalnej. Wskazał ponadto, iż pozwany ma możliwości zarobkowe, bowiem jest kierowca zawodowym, pracuje w transporcie międzynarodowym i osiąga miesięczny dochód co najmniej w wysokości 4.000 zł.

(pozew k. 2 – 3)

W odpowiedzi na pozew z dnia 28 marca 2018 r. pozwany uznał żądanie z tytułu alimentów w kwocie 400 zł miesięcznie płatnej do dnia 20. każdego miesiąca, począwszy od miesiąca kwietnia 2018r. W pozostałym zakresie

wniósł o oddalenie powództwa i nie obciążanie go kosztami procesu, gdyż uznał powództwo przy pierwszej czynności do kwoty 400 zł miesięcznie. Pozwany wniósł ponadto o oddalenie wniosku o zabezpieczenie postępowania na czas trwania postępowania z uwagi na fakt, iż dobrowolnie uiszcza do rąk powoda kwotę 400 zł miesięcznie, ponadto opłaca w całości czynsz za mieszkanie w Ł., w którym mieszka powód z matką, a także za media, łącznie w kwocie 690 zł miesięcznie. Pozwany ponosi również koszty opłat za telefony powoda i jego matki w wysokości 120 zł miesięcznie. Pozwany ma na swoim utrzymaniu dodatkowo córkę z pierwszego małżeństwa, na którą łoży 600 zł tytułem alimentów. Obecnie mieszka u ciotki i przekazuje kwotę 200 zł na utrzymanie mieszkania. Powyższe wydatki pochłaniają całe wynagrodzenie pozwanego wynoszące najniższą krajową pensję. Koszty swojego bieżącego utrzymania, w tym leczenia kardiologicznego, pokrywa z diet w wysokości 1.000 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 29 marca 2018 roku Sąd zabezpieczył powództwo przez zobowiązanie pozwanego A. G. do uiszczania w czasie trwania postępowania w niniejszej sprawie na rzecz powoda M. G. kwoty po 450 zł miesięcznie do dnia 10. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Powyższe stanowiska zostały rozwinięte i podtrzymane przez obie strony w dalszym toku postępowania, zarówno w składanych pismach procesowych, jak i na rozprawie przed Sądem (pismo powoda – k. 34-38, 59-60; pismo pozwanego – k. 53-55; e-protokół z rozprawy – k. 50-52, k. 81-82).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. G., urodzony (...), jest synem I. G. i A. G.. Rodzice nie mieszkają razem, są w trakcie rozwodu.

(dowód: skrócony odpis aktu urodzenia – k. 7, okoliczności przyznane)

M. G. ma obecnie 19 lat i jest słuchaczem pierwszego semestru Szkoły Policealnej (...) (...) im. M. K. w Ł. w zawodzie technik masażysta w roku szkolnym 2018/2019. Nauka w szkole trwa cztery semestry. Programowe ukończenie nastąpi w czerwcu 2010 roku. Nauka odbywa się w systemie stacjonarnym, zajęcia prowadzone są 3 dni w tygodniu. Potrzebuje w związku z tym pomocy edukacyjnych (lekarz medycyny pracy, zeszyty, długopisy) oraz stroju (koszulka na zajęcia praktyczne, strój na wf.). Nie korzysta z cateringu w szkole, którego koszt wynosi 20 zł dziennie, gdyż go na to nie stać.

Powód w maju 2018 r. nie zdał egzaminu maturalnego z matematyki. Powód od szkoły gimnazjalnej miał problemy z matematyką. Potrzebował korepetycji z tego przedmiotu. W szkole opuścił 853 godziny, z czego 110 godzin pozostało nieusprawiedliwionych. Obecnie przygotowuje się do jego zaliczenia, do którego przystąpi w maju 2019 r. Chciałby zdać maturę a po ukończeniu dwuletniego studium, w który rozpoczął obecnie naukę, podjąć studia.

Powód wraz z matką mieszka w mieszkaniu będącym własnością pozwanego. Pozwany od kilku miesięcy nie reguluje opłat związanych z mieszkaniem. Zaległości czynszowe na dzień 17 maja 2018 r. wynosiły 2.429,80 zł. Zadłużenie z tytułu opłat czynszowych na dzień 27 sierpnia 2018 r. wynosi 3.716,05 zł oraz 129,51 zł z tytułu zaległych odsetek. Miał uiszczać ponadto opłaty za telefon powoda również tego nie czyni. M. G. otrzymuje powiadomienia i niezapłaconych rachunkach.

Na wyżywienie wydaje 300 złotych miesięcznie, na korepetycje 500 złotych (60 zł za godzinę korepetycji 2 x w tygodniu), na zakup odzieży i obuwia – 200 złotych, na środki higieny, czystości – 100 złotych, rozwijanie zainteresowań (kino, pizzeria, siłownia) – 100 złotych, wyjazd wakacyjny – 100 zł, pomoce edukacyjne – 50 zł. Ponadto połowa opłat za mieszkanie – 200 zł oraz opłata za telefon. Łącznie potrzeby powoda wynoszą około 1.600 złotych miesięcznie. Powód jest współwłaścicielem 19-letniego samochodu marki F. (...) wraz z wujkiem.

Powiatowy Urząd pracy w Ł. dysponuje ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji w postaci: sprzątacza, robotnika towarowego, monteru nawierzchni kolejowych, kasjera –sprzedawcy, pomocnika masarskiego itp. Nie dysponuje natomiast ofertami pracy w niepełnym wymiarze pracy dla osób bez kwalifikacji i doświadczenia zawodowego. Powód

pracował w okresie wakacji i zarobił około 1.400 zł. Pieniądze te przeznaczył na wyjazd wakacyjny nad morze, gdzie był 10 dni.

(dowód: zeznania powoda – e-protokół z dnia 24.05.2018 r. czas: 00:06:42 – k. 50v w zw. z e-protokół z dnia 20.08.2018 r. czas: 00:24:12 – k. 82 w zw. z e-protokół z dnia 17.09.2018 r. czas: 00:02:06 – k. 120, zaświadczenie z (...) Województwa (...) w Ł. – k. 118; świadectwo ukończenia II LO – k. 119zaświadczenie z (...) o zaległościach czynszowych – k. 62; zaświadczenie z II LO w Ł. dot. frekwencji – k. 66; zaświadczenie z PUP Ł. – k. 67 i 126; pismo ze (...) k. 91)

Na utrzymanie powoda łoży jego matka I. G. łoży kwotę około 1.100 złotych. I. G. pracuje w sklepie spożywczym i zarabia około 1.540 zł netto. Mieszka wraz z synem w mieszkaniu pozwanego, z które opłaty wynoszą około 400 zł miesięcznie. Uiszcza opłaty za swój telefon w wysokości 70 – 74 zł miesięcznie oraz ubezpieczenie w kwocie 35 zł, przeznaczają na swoje wyżywienie 300 zł, w pozostałym zakresie zarobione pieniądze przeznaczają na utrzymanie powoda. Samodzielnie ponosiła koszty utrzymania powoda po wyprowadzeniu się z mieszkania pozwanego. Wynagrodzenie matki powoda nie pozwala zaspokoić wszystkich usprawiedliwionych potrzeb syna. Zaciągnęła na ten cel pożyczkę u swojego brata M. C. na kwotę 1.500 zł. Koszt wynajęcia kawalerki w Ł. oscyluje wokół kwoty 1.000 zł miesięcznie.

(dowód: umowa pożyczki – k.60, opłata za telefon – k. 63; oferty najmu i sprzedaży mieszkań – k. 71-73; zeznania świadka e-protokół z dnia 24.05.2018 r. czas: 00:30:01 – k. 51v w zw. z e-protokół z dnia 20.08.2018 r. czas: 00:08:116 – k. 81v)

Pozwany ma obecnie 47 lat, z zawodu jest kierowcą. Pracuje w jeszcze jako kierowca zawodowy, jednakże złożył wypowiedzenie z pracy, z uwagi na zeznania pracodawcy złożone do sprawy rozwodowej, gdzie zarabia 1.640 złotych netto oraz premie wypłacane w gotówce. Zamierza pracować jako magazynier w magazynach w S. ze stawką 2.700 zł netto, wraz z obsługą wózków widłowych. Nie chce już pracować, jako kierowca zawodowy, gdyż leczy się na arytmie serca, cholesterol i zwyrodnienie kręgosłupa. Nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Przeszedł 2 lata temu badania okresowe w pracy bez zastrzeżeń.

Pozwany mieszka u partnerki, której dokłada do utrzymania mieszkania. Spłaca zaległości alimentacyjne z tytułu nie uiszczania alimentów zasądzonych na starszą córkę z pierwszego małżeństwa. Pozwany był zobowiązany do łożenia na utrzymanie córki po 600 zł miesięcznie. W okresie spłaty zaległości alimentacyjnych popadł w zadłużenie z tytułu opłat za mieszkania. Pozwany nie zamierza mieszkać z powodem i jego matką, jednakże jeżeli nie będą oni samodzielnie wносить opłat za mieszkanie – sprzeda je. Jeżeli powód będzie uiszczał opłaty będzie mógł mieszkać w mieszkaniu pozwanego dokąd będzie chciał.

Na koszty utrzymania A. G. składają się następujące pozycje: 800 zł – utrzymanie mieszkania, spłaca kredyt zaciągnięty w kwocie 1.000 zł, którego miesięczna rata wynosi 150 zł.

(dowód: zeznania pozwanego e-protokół z dnia 24.05.2018 r. czas: 00:18:09 – k. 51 w zw. z e-protokół z dnia 20.08.2018 r. czas: 00:35:23 – k. 82 w zw. z e-protokół z dnia 17.09.2018 r. czas: 00:09:51 – k. 120v; kserokopia zeznań świadka w sprawie rozwodowej – k. 74-75; historia rachunku pozwanego – k. 103-115; pismo GUS – 93; oferty pracy dla kierowców zawodowych – k. 94)

Nie budzą wątpliwości Sądu dowody z dokumentów złożone zarówno przez powoda, jak i pozwanego. W ocenie Sądu wiarygodne są również co do zasady zeznania stron, które znajdują potwierdzenie w przedstawionych dokumentach.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego A. G. w zakresie jego możliwości zarobkowych, a konkretnie wysokości wynagrodzenia jakie otrzymywał jako kierowca zawodowy w transporcie międzynarodowym z uwagi na fakt, iż są one sprzeczne z dowodem w postaci historii z rachunku bankowego pozwanego, na który widnieją wpłaty własne gotówkowe w kwotach od 700 zł odo 3.200 zł, a ponadto są sprzeczne z zeznaniami świadka – pracodawcy pozwanego złożonymi do sprawy rozwodowej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w części, to jest do kwoty 800 zł miesięcznie płatnych od pozwanego A. G. na rzecz M. G..

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. oboje rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania

i wychowania. Na obojgu rodzicach spoczywa zatem z mocy prawa obowiązek spełniania świadczeń alimentacyjnych na dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Określenie zakresu obowiązku alimentacyjnego powinno być dokonane przy uwzględnieniu przepisu art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Wedle art. 96 k.r.o. obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku „troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka” i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej. Jediną decydującą okolicznością warunkującą trwanie bądź ustanie obowiązku alimentacyjnego jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie.

Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. W szczególnych przypadkach, gdy sytuacja dziecka tego wymaga, rodzice mają nawet obowiązek wyzbywania się posiadanego majątku, bądź jego niektórych składników, aby w ten sposób podolać ciężącemu na nich obowiązkowi alimentacyjnemu, na przykład dla ratowania zdrowia dziecka.

Pamiętać trzeba, iż zakres świadczeń alimentacyjnych jest podwójnie uzależniony. Z jednej strony zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Sąd, orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, bierze pod uwagę nie tylko dochody realnie osiągnięte przez zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe, to jest dochody i majątek, jakie zobowiązany mógłby osiągnąć przy pełnym wykorzystaniu swoich kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, uwzględniając stan zdrowia i wiek zobowiązanego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42).

W omawianej sprawie pozwany A. G. osiągał dochody na poziomie najmniej 4.000 zł netto miesięcznie z tytułu pracy w zawodzie kierowcy w transporcie międzynarodowym. Są nie dał wiary zeznaniom pozwanego, jakoby jego dochody z tego tytułu zamykały się kwotą 1.640 zł netto miesięcznie, gdyż stoi to w sprzeczności z innymi dowodami zgromadzonymi w niniejszym postępowaniu (historia rachunku powoda oraz zeznania pracodawcy pozwanego) a także z doświadczeniem zawodowym sądu orzekającego w tego typu sprawach. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę także fakt, iż to zachowanie pozwanego doprowadziło do rezygnacji z pracy u dotychczasowego pracodawcy. Obecnie A. G. zamierza podjąć pracę jako magazynier w S. z wynagrodzeniem w okresie próbnym 2.700 netto, a więc niższym od dotychczasowego. Powoływał się przy tym na swój stan zdrowia, jednakże nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających fakt stałego leczenia się czy też orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Wręcz przeciwnie sam przyznał, iż badania okresowe przydatności do zawodu kierowcy zawodowego przeszedł bez problemów. Nie podjął jednak jeszcze konkretnych kroków w tym kierunku. Jednakże faktyczne zatrudnienie nie określa możliwości zarobkowych pozwanego, które wyznacza jego stan zdrowia, wykształcenie i doświadczenie zawodowe.

Pochylając się z kolei nad potrzebami M. G., Sąd uznał, iż udowodnił on ich zasadność w całości, tj. w zakresie kwoty 1.600 zł miesięcznie. Przedstawił dowody w postaci dokumentów na potwierdzenie swoich słów. Dokładnie wyszczególnił i szczegółowo wyliczył ich łączny koszt. Nie ulega wątpliwości, iż powoda do kontynuowania nauki predestynują może nie zbyt dobre osiągnięcia w szkole średniej, ale fakt chęci zdobycia wykształcenia

uprawnającego do wykonywania określonego zawodu. Powód ukończył liceum ogólnokształcące zatem nie ma uprawnień zawodowych, a brak zaliczenia matematyki na maturze uniemożliwia mu podjęcie studiów. M. G. od szkoły gimnazjalnej miał problemy z nauką matematyki, dlatego próbował wyrównać swoje szanse korzystając z korepetycji z matematyki. Nie zamierza jednak czekać rok na możliwość poprawy matury, w tym czasie podjął naukę w szkole policealnej w zawodzie technik masażysta, która stworzy mu natomiast w przyszłości lepsze szanse na rynku pracy. Ma sprecyzowane plany na przyszłość, chce ukończyć tę szkołę i dopiero po zdobyciu zawodu podjąć dalsze studia.

Nałożony na rodziców obowiązek alimentacyjny w stosunku do własnego dziecka podlega regulacji specjalnej i uprzywilejowanej. Wynika to z tekstu art. 133 § 1 k.r.o. Czas trwania tego obowiązku nie jest ograniczony terminem i nie pozostaje też w zależności od osiągnięcia przez uprawnionego określonego stopnia wykształcenia. Jedyną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie obowiązku, jest to, czy dziecko może się utrzymać samodzielnie. Dziecko, które osiągnęło nie tylko pełnoletniość, ale zdobyło także wykształcenie umożliwiające podjęcie pracy zawodowej, pozwalającej na samodzielne utrzymanie, nie traci uprawnień do alimentów, jeżeli np. chce kontynuować naukę i zamiar ten znajduje usprawiedliwienie w dotychczas osiągniętych wynikach w nauce. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 listopada 1997 r. (III CKN 257/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 70): Przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, brać należy także pod uwagę, czy wykazują one chęć dalszej nauki oraz czy ich osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie przez nie nauki”.

Zatem, jak to wynika z obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka – obowiązek ten ustaje dopiero wówczas, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową, co

z reguły łączy się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej. Możliwość podjęcia pracy zarobkowej nie może być jednak rozważana w oderwaniu od osobistej i życiowej sytuacji uprawnionego M. G., który jest studentem pierwszego roku szkoły policealnej, nie ma żadnego zawodu, czeka go poprawkowa matura z matematyki, do której zamierza przygotowywać się dwa dni w tygodniu przez kilka miesięcy. Powiatowy Urząd Pracy w Ł. nie dysponuje ofertami pracy dla osób bez zawodu 2 dni w tygodniu. Jeżeli mianowicie kontynuuje on naukę, zgodnie ze swoimi zdolnościami i predyspozycjami, to za usprawiedliwione należy uznać dalsze jego alimentowanie. Wykładnia art. 133 § 1 bowiem nie może pozostawać w oderwaniu od art. 94, który nakłada na rodziców obowiązek troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i należytego przygotowania go do pracy odpowiednio do jego uzdolnień. W literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. Smoczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 277). Na podkreślenie zasługuje w tym miejscu, że co do zasady pozwany nie kwestionował potrzeby alimentacji syna, tylko wysokość obowiązku alimentacyjnego.

M. G. pozostaje na utrzymaniu matki. Podejmując zatrudnienie w wakacje zaspokoił samodzielnie swoje potrzeby w zakresie wyjazdu wakacyjnego nad morze. Pozwany miałłożyć na potrzeby powoda w zakresie ponoszenia kosztów utrzymania mieszkania oraz opłat za telefon, ale tego nie robił. Koszt miesięcznego utrzymania powoda wynosi obecnie około 1.600 złotych. Sąd uznał, iż są to realne koszty utrzymania dorosłego słuchacza szkoły policealnej, który korzysta z korepetycji z matematyki. M. G. mieszka wraz z matką w mieszkaniu będącym własnością pozwanego. Pozwany deklaruje, że jeżeli powód będzie uiszczal opłaty za to mieszkanie nie zamierza go sprzedawać, ani wynajmować, nie chce się ponadto do niego wprowadzić. Wysokość opłat za mieszkanie proporcjonalna do liczby osób w nim mieszkających składa się na koszt utrzymania powoda. Zatem opłaty związane z utrzymaniem mieszkania powinny być podzielone na pół (powód mieszka z matką) a połowę z tej części (tj. 1/4 opłat) powinien ponosić pozwany, jako koszt utrzymania syna. Koszty wyżywienia przypadające na dorosłego mężczyznę określone na 300 złotych również nie są wygórowane, a wręcz niskie, choć powód przyznał, że matka zaopatruje go w żywność na zajęcia.

Biorąc pod uwagę możliwości finansowe obojga rodziców zasądzenie kwoty 800 złotych miesięcznie tytułem alimentów na rzecz powoda jest kwotą adekwatną tj. z jednej strony pozostającą w odpowiedniej relacji do potencjalnych zarobków zobowiązanego, a z drugiej wystarczającą do zaspokojenia bieżących potrzeb powoda. Zasada jest równa stopa życiowa dzieci i rodziców. W ocenie Sądu kwota 800 złotych miesięcznie zasądzona od pozwanego

na rzecz powoda nie przekracza możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, przy zważeniu, iż nie ma on obowiązku alimentacyjnego wobec innych osób.

W pozostałym zakresie potrzeby powoda - w ocenie Sądu - zapewnić powinna jej matka, która ma niższe dochody od pozwanego. Wobec tego uznać należy, że matka winna wypełniać obowiązek alimentacyjny wobec powoda, łożąc połowę kosztów jego utrzymania wykorzystując swoje możliwości zarobkowe.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy oraz zakres żądania sformułowanego przez M. G., Sąd uznał, że zasadnym jest zasądzenie alimentów od A. G. na rzecz jego syna w kwocie po 800 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk powoda, jak również oddalił powództwo pozostałym zakresie.

Alimenty zasądzono od dnia 17 marca 2018 roku, czyli od dnia doręczenia pozwu pozwanemu uznając, iż wówczas pozwany został wezwany do niezwłocznego spełnienia świadczenia na podstawie art. 455 k.c.

Z uwagi na trudną sytuację finansową pozwanego Sąd nie obciążył go kosztami postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie, na mocy którego podwyższono alimenty. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń

w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.